

на нѣкаква вѣншна сила, се огъне въ срѣдата, дветѣ тѣла ще излѣзатъ отъ състоянието на покой и ще се стремятъ къмъ срѣдата на плоскостта, дето е станало огъването. Колко по-голѣмо е огъването, толкова по-силно ще се стремятъ тѣлата къмъ центъра на плоскостта. Сжщевременно тия тѣла ще се блѣскаатъ и отскачатъ едно отъ друго, понеже частицитѣ на плоскостта претърпяватъ вжтрешно сътресение.

Като се говори за сътресенията на тѣлата и на частицитѣ на плоскостта, лесно се философствува. Обаче, когато става въпросъ за сътресения, които човѣкъ преживява, положението е сериозно. Човѣкъ минава презъ физически и морални сътресения. Не е лесно да преживѣешъ едно морално сътресение. То не е като вѣтъра. Нѣкои морални сътресения сж толкова голѣми, че могатъ да съборятъ човѣка на земята. Тѣ предизвикватъ разривъ на сърдцето. Понѣкога сътресението се отразява върху нервната система. Какво трѣбва да се прави, за да се избѣгнатъ моралнитѣ сътресения? За да се избѣгнатъ моралнитѣ сътресения, човѣкъ трѣбва да познава почвата, върху която живѣе, както и даденитѣ му условия и възможности. Ако не знае тия нѣща, той мисли, както дветѣ тѣла върху плоскостта, че почвата имъ е устойчива. Така мислятъ младитѣ хора. Докато е младъ, човѣкъ мисли, че може да устои на всичко. Моралистътъ мисли, че съ морала си може да пре-